

ההיסטוריה של האיידס פגעה גם בנשים מכל שכבות הציבור. רבות אחוזות בפאניקה. אולם רופא־נשים תל־אביבי קובע

"לא נמצאו נגיפי איידס בנורת'יק אשה!"

ציירת טימור (עם ידיד בתערוכה)

כשאני שומעת גבר המתפאר בכיבושיו, אני מפקפקת בחוכמתו!"

אדם ולברוק אם היו לו אייפס יחסים עם גברים, או עם איזה נשים הוא מסתובב. הפחד הזה מביא אותי למצב של כמעט־פרישות.

יש לי שכנה צעירה, שנפרדה לא־מוזמן מהחבר שלה, אחרי רומן בן שנה. פיתאום ראיתי אותם מסתובבים שוב יחד. שאלתי אותה מה קרה, הרי היא טענה שהוא לא מתאים לה. היא אמרה לי שזה רק לענייני־מין, כי היא לא רוצה להתנזר, והוא הדבר הכי־בטוח שיש לה.

רק השבוע נדהמתי לגלות שהפחד הגיע גם לילדים. דיברתי על האיידס עם חברה, כשבני בן 12 מאזין מן הצד. פיתאום הוא חיידך. שאלתי למה. הוא אמר: זה בעניין ההומואים, אמרתי שאין לו מה לחיידך, וכדאי לו כבר עכשיו להתחיל לחזר אחרי בנות, ורק אחרי בנות. הוא ענה: עד כמה שידוע לי, גם אם אתחיל לחזר אחרי בנות, אני לא מחוסן מאיידס, כי בת שהיה לה חבר מוטרר עלולה להירבק, ככה שאני לא בטוח. הייתי המומה. לא ידעתי עד כמה הילדים מודעים ל־עניין!"

מסויסטיט אורגד

ככל שהכוס מבריקה יותר, אני יותר חושדת בה!"

"בודקת כל גבר חדש!"

עידית אורגד (24), מסויסטיט רפואית מתל־אביב: "כוסות בבית" קפה מפחידות אותי. גם כבת־קפה יוקרתיים, בעיקר ככאלה. ככל שאני שים עשירים יותר, הם מרשים לעצמם יותר שיגיונות, ושיגיונות והומוסקסואליות הם שני מושגים שהולכים אצלי ביחד. אז מכיוון שלא יודעים עדיין איך נרסקים במחלה, הכוסות מפחידות אותי. וככל שהכוס מבריקה יותר, אני יותר חושדת בה."

עד שהתחיל הפחד מאיידס, הייתי נענית כאשר קליינטים הציעו לי קפה, כוסית־יין או גלידה, עכשיו אני מספיק

— את פחדן של הנשים הפגועות. אחרות הסכימו לדבר על כך בגלוי, אבל הרוב העדיפו לדבר על הנושא, שהוא אינטימי כליכך, בעילום־שם. המזדהות בשמן היו עצורות למדי, חישוב כל מילה. האחרות, שידעו שהותן לא תוסגר, לא עשו חשבון, חשפו את עצמן עד הסוף.

"אני נרתעת מזרים!"

אני נרתעת מלהיפגש עם גברים זרים, שאיני יודעת פריטים עליהם, "אמרת חנה שחם, גרושה מרמת־השרון, אשת־ביטוח במיקצועה. אני לא יכולה להיכנס לנישמתו של

יש לי רתיעה, אני אפילו לא לחצתי יד לכל אחד. אני לא חושבת על זה כל הזמן, אבל בהחלט חלק מן הזמן. הפחד מהאיידס גורם ליצירת דיסטנס בין אנשים. אני שומעת שיחות בין גברים נשואים, בנוסף, אני חוזר הביתה לאשתי, מס' פיק עם הסיפורים מן הצד, אתה לא יודע עם מי יש לך עסק? כיום, כשאני שומעת גבר המתפאר בכיבושיו הרבים, אני מפקפקת בחוכמתו. עכשיו זה כבר נשמע כסתם סיכון, בלי מחשבה, להיות דוד־זואן, קאואנובה — בעיניי זה פאסה, משהו שכבר לא שייך עוד להווה."

והי הרגשתה של רחל טימור, ציירת תל־אביבית, בנוגע לפאניקה הגדולה שירדה על העולם בתקופה האחרונה — המחלה הנוראה והקטלנית, שאפשר להוסיף לה תואר נוסף: המיסתורית. אדם עלול להירבק, לשאת את נגיפי המחלה בגופו במשך שנים, מבלי לדעת על כך, להרביק רבים אחרים. לחלות בעצמו בסופו של דבר ולמות ביסורים רבים.

עדיין לא הוכח סופית כיצד נרביקים באסון הזה — רק כמעט מיני ובקבלת מנת־דם נגועה, או גם על־ידי נשיקה מפה־אליפה, ספיגת רסיסי־רוק, שתיה מספל לא־נקי, ביקור בשירותים, הנושא שרוי עדיין בערפל גמור. רוב קורבנות המחלה הם, בינתיים, הומוסקסואלים, אבל הפחד ההיסטרי מפני האיידס נפל לא רק עליהם.

מה קורה לנשים כתוצאה מההיסטוריה? הנשואות משיכות אולי את חייכן ללא ראגה, עם כרוזג אחר. אבל גם הן, למעשה, אינן פטורות מהצרה הזאת, כמה נשים יכולות לומר, בבטיחות מלאה, שהבעל, או החבר הקבוע, נאמן להן לחלוטין?

העולם הזה ביקש, בכתבה זו, לחשוף צד אחר של הפחד מפני האיידס

אורגד, כשנימה של מבוכה כקולה. גרושה תל־אביבית, בת 35: "לפני שנה שכבתי עם הומוסקסואל, חבר טוב שלי, שמדי פעם הגיע הקשר בינינו לענייני־מיטה. לפני חצי שנה, כשהתחילה ההיסטוריה של האיידס, נזכרתי בזה והתחלתי להשתולל מראגה. רצתי לגינקולוג ועברתי את כל הבדיקות האפשריות — רס, הפרשות מהנרתיק ובדיקת־רחם. הוא הכניס מחט לרחם ושאל נולד, הכאבים היו אימים. אחרי שקיבלתי תוצאות שהכל בסדר, חשבתי שאוכל להירגע, אבל הרופא אמר לי שהמחלה יכולה לדגור במשך חמש שנים, ואת הרגירה איי־אפשר לאבחן. אז אני ממשיכה לדאוג!"

הראגה ממש מטריפה את דעתי. אני קוראת כל שורה בעיתון על הנושא. מצאתי כתבה בעיתון גרמני, וביקשתי שיתרגמו לי. ידידי ההומוריסטסקואלים סיפרו לי שרוק הדסון שכב עם שיבעה גברים לפחות, כשהיה בארץ לפני שנתיים. הם באו אליו למלון, אחד־אחד או יותר, והלכו שם אורגיות. סיפרו שהוא מאהב פנטסטי, ממש סופר־גבר במיטה. כולם, כמובן, רצו לבדיקות אחרי שנודע על מחלתו. אצל אף אחד מהם, בינתיים, לא התגלה תה המחלה."

מזה חצי שנה שאני מפחדת פחד מוות, כי איי־אפשר לדעת מי הומוריסטסקואל או כייסקסואל. אני מכירה, למשל, רופא בעל הופעה גברית, נשוי ואב לילדים. נדהמתי לשמוע מידידי שלי, הומוסקסואל מוצהר, שהוא ראה את הרופא כמה פעמים מסתובב בלילה בגן־העצמות."

מאז שמעתי על האיידס, לא נגע בי גבר, ואני לא רוצה שיגע. לא צריכה גברים. מסתדרת בכוחות־עצמי ולמען הנחיות מתכנתת לקנות ויבראטור. אני מתכוונת לקנות גם מערכת

רת שאני בדיאטה, או ששתיתי בבית. אני בפירוש לא חושדת בקליינטים שלי, שהם אנשים מכובדים ובריאים, עד כמה שידוע לי, אבל בכל זאת, לך תרע מי ומה נרבק אליהם: זה לא שאני תמיד נמנעת מלשתות, אבל הפחד עובר לי בראש. אפשר לומר שמהלקר חות הקבועים אין לי כל חשש, רק מהמזרמים, הלא־קבועים.

"הולכת לקנות ויבראטור!"

ל גבי גברים — כשאני פוגשת גבר חדש, אני בודקת את תנועותיו, אם יש בהן משהו עריץ, נשי. אני בולשת אחרי הורת שלו" אומרת

"נשים מן הישוב יכולות להירגע!"

לידה בנייתות קיסרי, שאמרה כי היא מוכנה לחתום על הניתוח. אבל אינה מוכנה לחתום שהיא מס' כימה לקבל עירו־ידס.

כרוע אין בארץ אפשרות לבדוק אם מנות־הדם בבנק־הדם הן נקיות מנגיפי איידס. לשם כך יש צורך במיכשור העולה ארבעה מיליון דולר. כאשר ימותו האנשים הנכונים, אולי מישהו יתעורר..."

אבל אפשר להרגיע את הצפויים לעירו־ידס: מנות־הדם נתרמו בארץ, ומכיוון שאחוז חולי־האיידס כאן הוא קטן ביותר, יש לשער שהדם נקי מנגיפים.

נקודה נוספת: נראה שכמות הווירוסים שיש לנשוא־הנגיף ברוק או בדמעות היא קטנה מלגרומ להדבקה. כך שאיני חושב שיש הצדקה לפאניקה. עד היום לא מצאו נגיפי־איידס בנרתיק של אשה ואני לא רואה בנשים־ממוצעות־מן־הישוב, כאלה שאינן יכולות להירגע, וכך גם מרבית הנשים רים בארץ. שיש להם קשר עם נשים אלה."

רופא־נשים, שביקש לשמור על עילום שמו, אומר שאין הצדקה לפאניקה מפני איידס. לדבריו: כל הנשים שנדבקו במחלה — או שקיבלו עירו־ידס, או שהשתמשו במזרקים לא־נקיים. אחת מתה כתוצאה מדקירת־מחט באצבעה, אחרי שהזריקה לחו־לה־איידס. מתו נשים שקיימו יחסים עם בני־סקסואלים.

צריך להדגיש שמדובר ביחסים אנאליים. דרך־פיהטבעת, בלבד. כל חומר חודר לגוף בקלות רבה יותר דרך־פיהטבעת. בעוד שהנרתיק צוואר־הרחם בונים כך שלא יספגו חומרים אל תוך הגוף. לא ידוע על נשים שנדבקו במחלה כתוצאה מקיום יחסים רגילים עם גברים הנושאים את הנגיף. נקתלתי אצל נשים בחרדה מפני האיידס, בעיקר אצל מי שקיימו יחסים עם בני־סקסואלים. נראה שהפחד הזה עשוי לשנות דפוסיים של התנהגות מינית.

בבית־החולים אנו נתקלים בנשים החוששות מן המחלה, ואומרות שהן מפחדות לקבל עירו־ידס בזמן לידה או ניתוח. לא־מזמן היתה אשה, לפני